

[Foss.]

Det lovforslag, som er fremsat i tilslutning hertil, er der ingen grund til at omtale nærmere. Det er allerede sket særdeles grundigt, og jeg kan på mit partis vegne tiltræde både forslaget til rigsdagsbeslutning og lovforslaget.

P. N. Petersen (Røje): De forskellige ærede ordførere, som lige har haft ordet, har hver for sig understreget og udtalt deres glæde over den omhyggelige redegørelse, som den højtærede indenrigsminister har givet for indholdet af de to forslag, som her er forelagt, så jeg finder for mit vedkommende ikke anledning til at komme dybere ind på de emner, som er til behandling. Kun vil jeg gerne sige, at det er jo nu engang en kendsgerning, at Danmark i forhold til sit indbyggertal er et af de lande, som har den største udenrigshandel, og derfor er det givet, at Danmark og dansk erhvervsliv er mere ømtåligt end de fleste andre lande overfor de svingninger, der kan opstå i handelsomsætningen mellem de forskellige lande. Overalt, hvor der er mulighed derfor, må vi altså bestræbe os for at nærme os en så fri vareudveksling med udlandet, som det nu engang er muligt.

Derfor hilser jeg også med glæde de to forslag, som her er til behandling. De betegner efter min opfattelse et vigtigt skridt fremad mod lettelser i vor handelsomsætning med udlandet, og derfor skal jeg på mit partis vegne anbefale de to forslag til gennemførelse i det høje landsting.

Chr. Nielsen: De forslag, vi her behandler, betyder en forstærkning af det marshall- og atlantpolitiske greb, som nu snart i årevis har omklamret det danske samfund på den mest skæbnesvangre måde. Jeg finder ingen anledning til at gå ind på de begivenheder, der er fulgt efter vor tilslutning til Marshallplanen og Atlantpagten. Jeg vil kun fastslå, at de her forelagte forslag betyder, at vi finansielt og politisk kommer endnu tættere ind i det net, som man har spundet i årevis, og som for danske forhold har betydet, at vi er kommet ind i en udvikling, der ingenlunde kan siges at gavne hverken det danske folk eller det danske land. Vi må derfor vende os, som vi altid har gjort, mod denne Marshall- og Atlantpolitik, og jeg kan ikke medvirke til disse forslags gennemførelse. Jeg må anbefale at stemme imod dem.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg er i den tilfredsstillende situation at kunne takke langt den største del af dette

høje tings partier og medlemmer for den tilslutning, deres ordførere gav de to forslag, der foreligger til behandling her. Jeg deler den opfattelse, at der her er tale om et stort og betydningsfuldt skridt, et skridt, der skulle kunne muliggøre, at et nærmere økonomisk samarbejde til gavn for alle deltagere kan komme i stand Europas lande imellem, og det er min opfattelse, at Danmark allerede i den tid, hvori denne betalingsunion rent faktisk har eksisteret, har haft megen glæde af sin deltagelse i det samarbejde, som disse beslutninger søger at danne et fortsat løvmæssigt grundlag for.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen gjorde nogle bemærkninger, som jeg må betragte som bemærkninger af obligatorisk karakter. Det var den sædvanlige kritiske holdning overfor Marshallpolitikken. Jeg tror imidlertid, at den udvikling, vi hidtil har oplevet, med de meget betydelige midler, der gennem Marshallplanen har været stillet til rådighed for dansk økonomi, og den større økonomiske frihed, som samarbejdet i Paris med udviklingen af denne betalingsunion har skabt mellem de vesteuropæiske lande, er et så væsentligt fremskridt, at det dementerer ordene om den „omklamring“, Danmark havde været genstand for gennem snart flere år, og den ugunstige og uønskede forbindelse, som Danmark dermed var indgået i.

Jeg takker som sagt de ærede ordførere, der har givet disse forslag deres tilslutning.

Chr. Nielsen: Vedrørende de af ministeren påståede fremskridt, der er fulgt i kølvandet af Marshallpolitikken, ønsker jeg at tilføje, at for den danske befolknings flertal består disse fremskridt i, at vi er nået til, at det er nødvendigt at give både den direkte og den indirekte skatteskrue en yderligere omdrejning. Vi er nået til, at statistisk departement for et par dage siden kunne oplyse, at vi i 1950 gennemsnitlig har haft 55 000 arbejdsløse hver eneste dag her i landet. Vi er nået til, at man praktisk talt totalt standser boligbyggeriet og standser al offentlig anlægsvirksomhed. Det er det, der er fulgt i kølvandet af Marshallpolitikken, og det er altså det, som ministeren påstår kan komme ind under betegnelsen fremskridt.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg tror, det ærede medlem forveksler forholdene i betydelig grad. Det er rigtigt, som han skildrer det, at vi er i meget store økonomiske vanskeligheder, og at disse økonomiske vanskeligheder kræver en hel